

digne uel sinistra, & edere deligno uite, corporalis dispositionis fidelissima
 indicia sunt. Videam' nunc an & sādūceoz uersutiā elident, nrām magis sen-
 tentiā erexerit. Causa opinor questionis, fuit destructio resurrectionis.
 Siquidē sādūcei neque anime neq; carnis admittunt salutē. & ideo ex qua
 ut maxime specie resurrectionis fides labe factat, ex ea argumētū pblema-
 ti suo accommodauer. Decarnis scilicet obtentu nupture nec ne post resurrec-
 tionē, sub ei mulieris psona que septē frīb' nupta, indubio haberet, cui eoz
 restitueret. Porro ^{seruatur} sens' tā questionis quā responsionis, & trouersie
 occursum ē. Si enī sādūcei qdē respuebant resurrectionē, dñs aut eā cōfir-
 mat, & scripturarū ignaros increpans, earū scilicet que resurrectionē p-
 dicassent, & uirtutis di incredulos, idonee utiq; mortuis resuscitandis, post-
 remo subiciens. quā aut mortui resurgant sine dubio, & cōfirmando eē
 qd negabat. idē resurrectionē mortuoz apud dñm uiuorū. talē qd eā cōfir-
 mabat eē, qualis negabat, utriusq; scilicet substantie humane. Neq; enī si
 nupturos tē negabit. ideo nec resurrecturos demonstrabit. At qui filios
 resurrectionis appellat, ut p eā quodāmodo nasci habentes, postquā non
 nubent, sed resuscitati, similes enī er' angelis. quā n̄ nupturi, q̄ nec mortui
^{quia} rī. sed q̄ transituri. in statū anglicū, p indumētū illud incorruptibilitatis. p
 substantie resuscitate tam demutationē. Ceterū nec quererent nupturi
 siue morturi. nec ne rursus essemus, sin ei ut maxime substantie restitui-
 tio in dñm uocaret, que ppe & morte & nuptus fungit id est carnis. habes
 igit dñm cōfirmantē aduersus hereticos iudeoz, qd & n̄c negat apud sādū-
 ceos xpianoz. solidā resurrectionē. licet sic carnē aut nihil pdesse. ex mate-
 ria dicti dirigendū ē sensus. Nā q̄ durū & intolerabilē existimauerunt
 sermonē ei quasi uere carnē suā illis edendā detinuisse, ut in spm dis-
 poneret statū salutis. p misit, sps ē qui uiuificat. Atq; ita subiunxit;
 Caro nihil pdest. sed ad uiuificandū, scilicet exequit' etiā qd uelit in-
 tellegi spm, Verba que locutus sū uobis. sps s. uita s. sic & supra; Qui
 audit sermones meos & credit in eū q̄ me misit, habet uitā eternā, &

Idem loqm
Prophecia
Montani.

spargerent, imino & ueteres eorū cespites uellerent, idcirco iā omnes
retro ambiguitates & quas uolunt parabolas, apta atq; pspicua totius
sacramti p̄dicatione discussit, p nouā pphetiā de paraclete inundan
tem. Cui si hauseris fontes, nullā poteris sitire doctrinā, nullus te ar
dor exuret questionū. Resurrectionē quoq; carnis usquequaq; po
tando, refrigerabis. **DE CARNIS RESURRECTIONE EXPLICIT**

**INCIPIE INVS DE ADVERSVS PRAXIAN
ARIEN DIABOLVS COMULATVS EST PERDIATVM.**

Inducta uult illā aliquando defendendo ēcutere. Unicū dñm
iudicat om̄ipotentē mundi ēditore, ut & de unico heresim faciat. Ipsū
dicit patrē descendisse in uirgine, ipsū ex ea natū, ipsū passū. deniq; ip
sū ēē ihm xp̄m. Excidit sibi coluber. q̄ ihm xp̄m post baptisma ioh̄is
tēptans, ut filiū dī adgressus ē certū filiū dñm habere, ut ex ipsis scriptu
ris de q̄b; tē tēptationē struebat. Sit ues filius dī, dic ut lapides isti panes
fiant. Item. Sit ues filius dei. deice te hinc. Scriptū ē enī. Qd mandauit
angelis suis sup te. utiq; pat̄ ut te manib; suis tollant, nec ubi ad lapi
dē pedē tuū offendas. Aut nūquā m̄datū euangl̄is expbrauit di
cens. uiderit matheus & lucas. Ceterū ego ad ipsū dñm accessi. ipsum
om̄ipotentē cōmun' tēptauī. Ideo & accessi. ideo & tētaui. Ceterū si
filius dī ēē nūquā ^{illum} fortasse dignarer. Sed enī ipse potius ap̄ mordio
m̄dax ē. & si quē hominē de suo subornauerit ut praxeā. Nā iste p̄m̄s
ex Asia hoc gens puer sitatus intulit romane humo. Et alias inde, insup
de iactatione martiri inflatus, obsolū & simplex & breue carceris radi
ū. quando & sic corp' suū tradidit & exurendū, nihil p̄ficisse dilectionem
dī non habens, cui charismata quoq; expugnauit. Nā idē tē episcopum
romanū agnoscentē iā pphetiā montani, Prisce, Maximille, & ex
agnitione pacē ecclesiis Asiae. & frugie inferentē, falsa de ipsis pphetiis
& ecclesiis eorū adseuerando, & p̄cessorū eus auctoritates defendendo co
egit & litteras pacis reuocare iā emissas, & appposito recipiendorū cha

Montani Cat.

FRIBOURG Bibliothèque cantonale et universitaire, L 32. fol. 35r.
S. XII.

SÉLESTAT Bibliothèque Municipale. MS. 88, fol. 1v. S. XII.

P. luteus L. sp. nov.

Diff. doq. tunc.

Causa Ratio.

Studiu. Exer. natio.

et corpore

timere loquentiam nominare. ut sup^{ne} diximus. sensum audientis offendat. itaque
 haec de initio est eloquentia. exercitatio dicendi. si utilis sibi p^{ne}nciosus p^{ne}ciue ciui
 alitur. Omnis homo aut sibi aut p^{ne}ciue consulit aut plus sibi quam p^{ne}ciue. p^{ne}ciue ergo hom
 nes adhuc duo miscende. sapientiam & eloquentiam. primo ab utilitatibus suis. deinde
 etiam publicis inutuntur. Quinquit fuerit in sola dicendi exercitacione ueritas. somis
 sis studiis. rationis & officii & sibi utilis & p^{ne}nciosus p^{ne}ciue ciui alitur. Quinquit ita sese
 armat eloquentia. Bene armat quasi sapientia probore sit. pro ueris eloquentia
 attendamus tam. ut sup^{ne} pro eloquentia. aut copiam dicendi aut exercitacionem
 aut discretiudine p^{ne}nomina uerit. tunc ubi & de sapientia loquitur. ut securus eloque
 tium nomine. hic quoque duo illa seruat quae sup^{ne} diximus. Quinquit sapientia
 miscet eloquentiam in suis & publicis rationibus utilissimus atque amicissimus
 ciuis fore uidetur. utilem circa priuata amicum circa publica accipiamus. Ac si uolum
 huius rei quae uocatur eloquentia. siue ex arte inquit siue ex studio siue ex exercitacione siue
 an^{ne}ciue. tunc inquit eloquentiae. cuius incerta est origo si uolumus considerare p^{ne}nci
 prium. inuenimus inquit id ex honestissimis causis natum atque optimis rationibus p^{ne}fect
 causa est animi impulsus ad aliquid agendum. ratio est gerendo. hanc causa
 entiam. quid quo loco facias. uelut intellegas. ergo inquit si eloquentiae principium
 considerare uolumus. primum causa attendenda est. haec causa honesta est. deinde rati
 one est. ex deo optimas inuenimus. Inter studium aut & exercitacionem hoc inter est
 studiu. est animi ad aliquid agendum p^{ne}nciue exercitacio est suscepta. uetus con
 tinua. Ex his quoque sup^{ne} diximus nasci eloquentiam posse. Nam fuit quoddam
 tempus in magis homines passim bestiarum modo uagabantur. Incipit com
 memorare causas fuisse honestas. quibus eloquentia non ad ipsum quod est nata
 sit. sed circa agendum principium sumpserit. ut sup^{ne} diximus. Aunt philosophi
 duobus hominem constare. anima & corpore. Animum uero esse p^{ne}fectum. & impediri
 crassitudine corporis. quomodo nusse ad memorem. quod est p^{ne}nciue. Ergo in
 mundo constituto. exierunt homines nimis impediti corpore. & in quibus uis animi obrui
 atque oppressa est. tunc necessitas recepta uiuebant. & multis moribus oppressa anime
 bona circa res omnes uiribus corporis abutebantur. & qui cuncta a nonnequitate sepor
 nes fundit aliquando unus ex quo se bene intellegere. & qui uidere & esse in homi
 nibus. Animum illam diuinam quae habere in semultis utilitatibus. si ament possit
 ab aliquo elatebiss quibus dum elicitur quae p^{ne}ferri. Ergo his causis. eloquentia initium
 non nascendi & agendi sumpserit. Nam fuit quoddam tempus. cum in agris homine
 passim bestiarum modo uagabantur. Sicut uerget haec memore indigenae facun